

MŪSU Lietuva

Jornal Lituanos «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$2,00

NR: 352 (13)

SÃO PAULO — BRASIL — 1956 M. KOVO MĖN. — MARÇO 31 D.

IX METAI

LINKSMU ALELIUJA «Mūsu Lietuvos» Skaitytojams ir Bičiuliams VELYKOSE.

MASKVOS DIPLOMATAI LONDONE

Šiomis dienomis, propagan diniais tikslais, Londone, lan kosi Malenkovas, kurio užda vinyš iššnipinėti bei išuostyti koki politiniai vėjai pučia Londone. Taip pat kelioms dienoms buvo atvykęs Rusijos saugumo (NKVD) policijos šefas generolas Serov, kuris vykdė pabaltiečių masinius tremimus Sibiran. Jis atvyko pasitarti su Londono policija kaip apsaugoti nuo netikėtinių Bulganių ir Kruščevą, kurie Londonon atvyks balandžio m 18 d. Jų apsaugai Serov prašė, kad Anglijos vyriausybė sutiktų įsileisti 150 rusų čekistų. Tačiau anglai ši skaičių žymiai sumažino.

BULGANINO IR KRUSCEVO VIZITO TIKSLAS

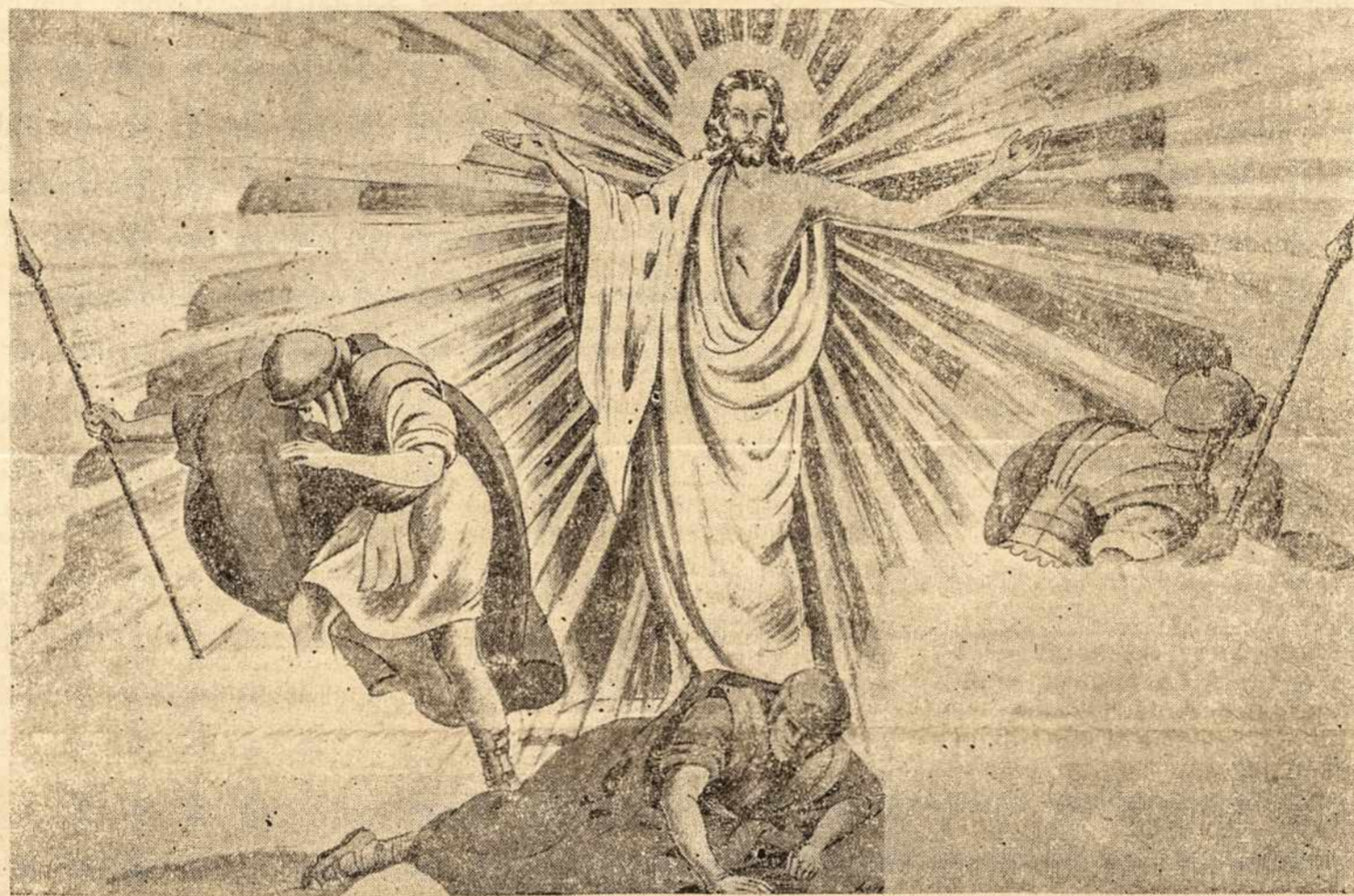
Rusų diplomatų apsilankymo Londone tikslas nesunku atspėti. Jie nori suskaldyti vakarų demokratijų frontą kokiais nors naujais pažadais. Eina gandai, kad rusai siūlysią Anglijai viliojančias ekonominės sąlygas, bet už tai anglai turėtų pasižadėti pasitraukti iš Šiaurės Atlanto Sąjungos, sunkinti vakarų Vokietijos apsiginklavimą ir t.t. Neuzilgo pabaigoje mėnesio kas šiandien yra tik spėliojama, bus visiems žinoma. Tik viena iš anksto galima pasakyti, nors anglai yra biznieri ai, nekarta jie prekiaavę svetimomis žemėmis ir žmonėmis, bet kartu jie yra realisti tai ir toli pramatantys. Vargu ką Kremliaus raudonieji monarchai pelnys.

Anglijos viesoji nuotaika nepalanki rusams

Tai matyti iš didžiųjų ir ita kingų laikraščių antraščių, iš ruošiamų mitingų prieš Bulganių ir Stalino išleidimą Londoną.

Kad plačioji visuomenė yra susidomėjusi šia maskolių vizita, rodo ir tas faktas, kad Anglijos katalikai vyskupai tikintiesiems yra išleidę specialų aplinkraščių. Reikia atsiminti, kad Anglijoje yra daug karotremtinių iš įvairių kraštų. Ten dar nemaža yra užsilikę ir buvusių Anderseno armijos karių. Tai vis numeris pirmas, yra komunizmo priešai. Todėl labai galimas dalykas, kad Bulganiui lankantis Londone, gali būti suruošta demonstracijų bei kitais įvairiais būdais pareikštas nepasitenkinimas.

Kai kurie net parlamento atstovai buvo siūlę, kad rusų vizitą atšaukti. Bendrai vie-

Velykų švenčių Prasmė.

Velykų šventė yra dvasinė krikščioniškoji šventė. Kas ją švenstų vien prie stalo, ne suprastų jos tikrosios prasmės.

Kristaus prisikėlimo stebuklas yra kertinis tikėjimo akmuo. Jei nebūtų Kristus prisikėlęs, veltui būtų Jo skelbtas mokslas, daryti stebuklai. Farizėjai ir pagonys būtų pasityčioję iš apaštalų ir kitų jo sekėjų. Deja, jie pripažino, kad jis tikrai buvo Dievo Sūnus, nes ir žemės drebėjimas tai paliudijo. Jam keliantis pastyti Romos imperatoriaus vietininko sargai išsigando.

Kristaus prisikėlimas yra išsilaisvinimas, nugalėjimas mirties. Tai apvainikavimas, uždėjimas antspaudo ant viso atpirkimo darbo.

Mes švęsdami Prisikėlimo šventę irgi privalome nugalėti mirtį, jei ji yra įėjusi per sunkią nuodėmę. Kas nenuris nuo savo širdies durų nuodėmės akmens, iš jos neišsilaisvins, o šventes stengsis šventi tik išviršiu būdu, tas nepajus to džiaugsmo, kuris pripildė tikinčiųjų širdis susivienijusios su Kristumi.

Velykų šventės švęsdami laisvame pasaulyje, prisimin-

kime Tėvynėje, ištrėmimuose esančius savo brolius. Jie daug ko mums gali pavydėti. Jie pavydi mums gražių procesijų, kurių metu giedame Prisikėlimo himnus. Jie išblaškyti, lūpos užčiauptos. Daug kelių ir takų vedančių į bažnyčias yra užžėlę.

Švenčių metu prašykime Dievo, kad šie vergijos metai būtų paskutiniai, kad kitais metais kartu su Kristaus prisikėlimo švente galėtume švęsti Lietuvos prisikėlimo bei išsilaisvinimo šventę naujam, laisvam, nepriklausomam gyvenimui.

me sako, kad visi trys kraštai teiks atsilikusiems kraštams ekonominę ir kultūrinę paramą.

— Prancūzija savo kariuomenę iš Vokietijos perkelia Afrikon.

— Amerika paskolina Brazilijai penkis povandeninius laivus.

BRAZILIOJE

Praėjusio šeštadienio naktį bei sekmadienio ankstybą rytą Santos vėl nusiaubė didelė nelaimė. Iš Santos mieste esančių kalnų, kaikuriuose vietose nugriuvo žemė užgriūdamas namus. Žmonių aukų, mirusių yra virš 40. Kelios dešimtys sužeistų. Yra išverstų

elektros stulpų, sugadinta Santos elektros stotis, užvertas žemėmis tunelis Sorocabana geležinkelio linijos netoli S. Vicente, miesto gatvė mis buvo sustabdytas tramvajų ir autobusų judėjimas, gatvės virš pusės metro buvo apsemtos vandens.

Atatinkamos įstaigos pataria nesimaudyti jūroje, nes trūkumas kanalizacijos vamzdžiams nešvarumai plaukia jūron. Dar yra galimi kaikurių kalnų griuvimai. Gyventojai iš pavojingų vietų iškeliami.

— Adhemar de Barros dar tebėra Bolivijoje. Laikraščiai ir radio jau maža ką berašo. Nusibodo.

— Santos mieste grėsia pavojus vienam šešiolikos aukštų namui nugriūti. Pamatus

vanduo paplovė. Gyventojai iškraustyti.

— Respublikos prezidentas Juscelino Kubitschek, į São Paulo estadą atvyks 7 d. balandžio.

— Eina gandai, kad karo ministeris gen. Teixeira Lott pasitrauks iš ministerijos. Prezidentas jį skiria į vyriausiąją karo tribunolą.

— Paskutiniu metu aplink Brazilijos uostus sugaunama daug kontrabandos, ypač užsieninių brangių gėrimų.

— Vėl plinta gandai, kad Malenkovas gali būti neišsileidęs iš svarbesnių pareigų. Pažįstantieji Rusijos vidaus gyvenimą tvirtina, kad dabar armija turi didelės įtakos krašto gyvenime.

— Kipro saloje terorizmo veiksmai dar tebevyksta. Juos vykdo graikai kovoją už salos nepriklausomybę.

— Bolivijos vyriausybė pasirašė su Gulf Oil Corporation sutartį 40 metų išnaudoti žibalą. Kompanija galės išnaudoti 400 tūkstančių akierių ir investuos 40 milijonų dolerių oleodutams parvesti.

— Brazilija per 20 metų, dėl nevykusios kavos politikos sunaikino 500 milijonų kavos medelių.

— Prancūzijos Arželijoje dar vis neramu. Įvyksta susirėmimų.

— Argentinoje poliemielite liga susirgo vienas senelis 82 metų amžiaus. Entre-Rios provincijoje. Suparalizavo sąnarius. Ši liga Argentinoje bendrai yra palietusi 1800 asmenų, daugumoje vaikus jau nesnius negu trijų metų amžiaus. Jie ir pasiliks paraližuoti.

— Rusijos spauda rašo, kad rašytojas nebūtinai turi taisyti prie minios skonio. Už tai jis negali būti pasmerktas. Ir čia nauja linija. Pirmiau reikalaujavo primygtinai, kad rašytojas turi sekti partijos liniją ir ideologiją.

— Brazilijos prezidentas savo paskutinėje kalboje pabrėžė, kad reikia taupyti ir kiek galima mažinti išlaidas. Pra gyvenimui brangstant atlyginimo pakėlimas yra neišvengiamas. Sako, kad kruzeiro nuvertinimą buvo negalima sulaukyti.

Stasys Džiugas

Kristus Kélés

Kélés Kristus! — varpai pranašauja,
Atpirkėjas žmonijos visos.
Jie šiandieną per žemę keliauja
Šaukia žodis iš amžiu tamsos.

Jis aplanko našlaitį kiekvieną
Graudžią ašarą šluosto visiems,
Jis palaimins kelius į tėvynę
Vėl sugrįžti kartu ištremtiems.

Kélės Kristau, sustiprinai viltį!
Širdyse vėl troškimai karšti.
Pumpurėliuos žiedai ima kilti
Ir tėvynės dangus taip arti...

KAS PASAKOJAMA APIE SIBIRĖ SUTIKTUOSIUS LIETUVIUS

— Neseniai Klaipėdoje buvę pasakojama, kad miestas toli gražu neatrodė taip puikiai, kaip girdėsi bolševikinė propaganda. Daugumas namų yra apleisti ir nešvarūs. Švaros stokoja visur, jos stoka nusiskundžia ne kartą nei patys vietos bolševikai ir atėję rusai. Pažįstantiems senąsias darbo sąlygas susidaro įspūdis, kad dabar ten, kur

seniau, Nepriklausomybės laikais, darbą atlikdavo vienas žmogus, — bolševikams reikia 5. Tas pat ir didžiojoje imonėse: kur seniau užtekda vo 20 žmonių — dabar turi prakaituoti 100 «pirmūnų». Smeltėje į darbus siunčiami kaliniai. «Statybos» bėvės pas tatytojų butų kolonijoj namai naujųjų įnamų taip pat pri taikyti prie «rusiško lygmens», kaip ir kitur mieste. Apskritai, mieste vaizdas nykus.

— Grįžusieji apie Lietuvą.

Laisvuosius vakarus yra pasiekusi viena moteris, kuri visai neseniai dar buvo Lietuvoje ir šiemet yra atvykusi į Vak. Vokietiją. Jai plačiau pažįstamas Biržų kraštas. Atvykusios pareiškimu, žmonės ten vargsta, didelis nedarbas. Į vieną laisvą vietą dirbtuvėse bei fabrikuose laukia po 20 kandidatų. Gauti darbą įstaigose lietuviui beveik neįmanoma. Apskritai, Lietuvoje daug prilindę rusų. Lietuvius ieškančius darbo, tesiančia nebent tik į kolchozus. Rygoje ir kituose Latvijos miestuose yra lengviau su darbais, todėl ten nemaža lietuvių ir vyksta.

— Vargsta ir karo veteranai. Štai vienas jos pažįstamas tegaua pinigų tik 120 rublių į mėnesį, o turi išlaikyti žmoną su vaikais. Tiesa, kad turguose galima visko gauti, bet kainos labai didelės. Už cukrų kg tenka mokėti 20 rublių, o prieš didžiąsias šventes jo kaina pakyla net iki 30. Dešros prastos — daugiausia iš arklienos. Už moteriškus batukus su au

leliais guminiiais padais pasakojama Sibire sumokėjo 420 rublių, o už rudeninį paltuką — 556 rublius.

— Kolchozininkams už darbą pagrindinis atlyginimas mokamas javais, nors šiuo metu primoka ir pinigais. Bet iš to uždarbio pragyventi vis tiek negalima, todėl kiekvienas visai saip kombinuoja, bet ne visi ems pasekta. Visas išganymas — tai gauti žemės sklype liai. Į tą plotą įskaitomi trobesiai ir sodai. Sedai duoda šiek tiek pelno, nes vaisius veža į Rygą ir kitur parduoda. Vargingiausiai gyvena tų vietovių kolchozininkai, kur yra prasta žemė. Pastatų kolchozininkai neremontuoja, nors ir savuose namuose jie gyventų. Nėra medžiagos, žmonės neturi laiko ir intereso, nes visur žada statyti grūdines sodybas. Darbas kolchozuose atima visą laiką nes per didelės normos. Todėl savo darbus kolchozininkai yra priversti dirbti daugiau naktimis ir šventadieniais.

— Krautuvės Lietuvoje tušios. Prie duonos ir kitų būtinų reikmių — didelės eilės. Žmonės renkasi į jas nuo pusiaunakčio. Cukraus ir baltų miltų tegalima gauti tik prieš didžiąsias valstybines šventes bet ir tai ne po didelį kiekį. Kartą eilėje (tai buvo Biržuose) prie muilo žmonės išlaužė parduotuvės duris ir išdaužė langus, nes buvo muilo atgabenta maža, o daug kas norėjo jo gauti. Yra žmonių, kurie nuo vokiečių okupacijos metų nėra ragavę cukraus. Kiti būtiniausiai reikmes ar pinigų atsinečia net iš Sibiro.

Rezoliucija dėl Lietuvos Amerikos Atstovu Rūmuose,

Kurią pasiūlė Daniel J. Flood 16 d. Vasario

Kadangi Lietuva buvo nepriklausoma karalystė ir didžioji kunigaikštystė nuo tryliktojo amžiaus,

Kadangi Lietuva viena stoji ir sulaukė germaniškoji «Drang nach Osten» arba užpuolimą, apsaugojo Rusijos lygumas ir tuo pačiu metu konfederacijoje su Lenkija sulaukė mongolų ir Maskvos agresiją iš rytų,

Kadangi Lietuva savo valdžioje davė religijos kalbos ir kultūros laisvę įvairių rasių katalikams, protestantams, ortodoksams, musulmonams ir žydams,

Kadangi Lietuvos valdžioje Lietuvos Akademi ja Vilniuje ir žemės mokyklos apygardose buvo židiniai vakarų krikščioniškosios kultūros, kurios labiausiai į rytus pasistūmusi riba sutapo su Lietuvos 1772 metų sienom,

Kadangi Lietuva su savo decentralizuota administracija, pagrįsta visuo

tiniais kilmingųjų ir miestų bendruomenių rinkimais, padėjo plėtoti savivaldas ir renkamuju institucijų tradicijas rytų Europos srityse tarp autokratinių Rusijos ir Prūsijos,

Kadangi iš Lietuvos kilusieji prisidėjo prie Jungtinių Valstybių pažangos — Aleksandras Karolis Curtius buvo pirmasis mokytojas aukštesniojo mokykloje olandų kolonijoje Nieuw Amstardame (1659-61), Tadas Kosciuszko didžiai pasitaravo Amerikos revoliucijoje, ir masės lietuvių imigrantų bei jų palikuonių ištikimai tarnavo Jungtinėm Valstybėm kiekvienoje generacijoje,

Kadangi Lietuva 1795 buvo padalyta tarp Rusijos ir Prūsijos, atgavo nepriklausomybę trumpam laikui 1812, sukilo prieš Rusijos priespaudą 1830 ir 1863-4, taikingai priešinosi 1905, turėjo iškentėti vi suotinį lietuviškų spaudinių draudimą per 40 metų 1864-1904, išlaikė laisvės dvasią, ir 1918 vasario 16 vėl atstatė savo nepriklausomybę; (pabaiga 3 pusl.)

Stebuklingieji Žodžiai

PR. RAZMINAS

— Juk jau labai vėlu. Kur manai eiti, vaikeliai?

— O kas mamai darbo? Kaip išeinu, taip ir sugrįšiu. Niekur neprazūsiu. Aš nemažas vaikas.

— Bet, vaikeliai, gavėnia, reikia nuo visko susilaikyti. Kas matė per kiauras naktis su toms ten daužytis. Girdėjau, kad ir vakaruškas jū ten keliatė. Tegu Dievas saugoj! Visas miestelis sužinos. Ką man klebonas pasakys už tokį sūnaus išauginimą? Štai ir sulaukia senatvėje paguodos.

— Kam čia, mama, «egzortas» man skaitai. Ne toks jau aš kvailas, kad būčiau davatka,

— Sunkiai, vaikeliai, Dievui nusidedi taip kalbėdamas. Baisu man, kad tave Dievas per daug nenubaustų.

Gailienės sūnus Pranas pas kutiniųjų žodžių, tur būt, ne girdėjo. Išeidamas užtrenkė triobos duris, tartum jos būtų ne jo, ne motinos, bet svetimos ir visai bereikalingos. Iškritė užkaištis, kurį Gailienė pakėlė ašarodama.

— Štai, kaip mane Dievas

baudžia už jaunystės nuodėmes...

Ilgai verkė senutė klūpodama šaltam kambary prie niūrios, skarmalais apdangstytos, lovos. Stambūs karoliai kartu su ašaromis slinko tarp rankų žemyn. Ji meldėsi už sūnaus laimę, už jo grįžimą į tikrąjį gyvenimo kelią. Ji Praną leido į mokslus. Net dvi vidurinės mokyklos klases baigė... Dargi ji norėjo, kad būtų kunigas...

Tuo tarpu Pranas, eidamas silpnai elektros šviesa apšviesta miestelio gatve, ieškojo savo draugų, su kuriais galėtų paūžti. Buvo, mat, šeštadienio vakaras.

— Kur taip eini galvą nuleidęs? Bene jau surūgėliu pasidarei? Seniau mokėdavai pasilinksminti. Eik su manim. Buvau užėjęs pas tave, bet neradau. Ko tavo motina verkė? Kas jai atsitiko?

— Et, sena ir kvaila. Pyksta, kam aš truputį išeinu va karais.

Kai Pranas grįžo, buvo jau po vidurnakčio. Šalti šurpulai krėtė jo krutinę. Ant kak

tos iššoko stambūs prakaito lašai. Kairiame šone kažkas taip skaudžiai diegė.

— Vaikeliai, gal kunigą pakviesti? Pasikalbėtumei. Juk kiekvienas žmogus nešventas — Ką aš jam sakysiu? Jis manęs neišgydys. Geriau gydytoja, mama, atvestum.

— Neturiu, vaikeliai, pinigų. Niekur negaunu uždirbti. Bet... palauk: bėgsiu pas Jonaitienę. Ji šiandien tris višteles pardavė. Tur būt, neišleido...

Gailienė gavo pasiskolinti penkis litus ir uždusdama nu krypavo pas gydytoją.

— Plačių uždegimas, — tarė gydytojas išrašė vaistų.

— Štai, motin, receptas. Skubėk, nes pavojus rimtas. Dabar kiekviena miautė brangi.

— Kiek reikės, daktarėli, užmokėti už «liekarstvas»?

— Apie 30 litų kaštuos.

Gailienei popierėlis iškrito iš rankų.

— Ale, daktarėli, aš nė vie no centro prie dūšios neturiu. Neturiu ko ir parduoti. Gelbėk, daktarėli!

Paskolinti tokios sumos ne sitikėjo. Kas jai gali skolinti jei nėra kam gražinti. Sūnus? Et jau...

— Kas bus, jei aš visiems pradėsiu skolinti? Turėsiu

ubagu pasidaryti. Bet...

Daktaras, susimąstė. Jauanas vyras. Gaila. Ką gi darys ta vargšė, nelaimės prislėgta.

— Motin, aš tau duosiu pinigų už vaistus, bet ne dykai — Turėsi man vasarą atidirbti.

— Ponaitėli, — griebė Gailienė gydytojui už rankos.

Ji buvo pasirengusi jam rankas, kojas išbučiuoti.

— Nesijaudirk, motin, tik skubėk į vaistinę. Kai tuos vaistus pabaigsi, ateik man pasakyti. Paskui vėl pažiūrėsim.

— Supratai, motin?

— Supratau, daktarėli! Ačiū ačiū!

Prano sveikata gerėjo. Mėnesį išgulėjęs lovoje, kėlėsi kaip naujai užgimęs.

— Broliai ir sesers! Penktadienį, šeštadienį ir sekmadienį mūsų parapijai bus laikomos rekolekcijos. Laikys tėvas Jėzuitas. Ta proga gerosios motinos ir gerieji tėveliai pasirūpinkite, kad nė vienas jūsų vaikų neliktų neatlikęs svarbiausios kataliko pareigos. Juk mūsų kaimuose, o ypačiai miestely, yra labai daug atšalėlių. Girdėjau, kad šios gavėnios laiku buvo keliamos net vakaruškos. Kitas dėlto vos į kapus

nenukeliavo. Pasimelskite iš eidami iš bažnyčios už šiuos Kristaus žudytojus — baigė kunigas pamokslą.

Atsiduso žmonės, pajutę sunkų savo sąžinės akmenį. Graudžiai verkė senutė Gailienė, atsirėmusi į vidurinės kairės bažnyčios pusės koloaną. Net kunigas žino... Kuo gi ji kalta? Nė vieno, rodos, blogo žodžio į savo sūnų nėra pratarusi, nei blogo mokiusi. Trokšdama gero net į mokslą leido, norėjo, kad jis būtų..., o šiandieną prašo pasimelsti, kaip už didžiausį piktadarį.

Žūrėjo į ją žmonės, išeidami iš bažnyčios, ir nesuprato ko ji verkė. O gal ir suprato, kas žino? Ji gi tylėjo ir niekam nesiskundė.

— Pranai, eik šiandien misionieriaus pamokslą išklausyti. Jis taip gražiai kalba. O tu taip pat moki gražiai kalbėti...

Motina neprasė jo eiti mišų klausyti, nes žinojo, koks bus atsakymas. Pranas tači au nieko šį kartą neatsakė. Apsivilkė ir išėjo. Budrios akys palydi žengiantį į kalnelį, kur stiebiasi ir dangų didindingi Dievo namai.

(tąsa 3 pusl.)

(tąsa iš 2 pusl.)

Jonas Aistis

RŪPINTOJĖLIS

Pasižiūriu į lauką
Ir į tas stogo samanas. - -
Ar būt «kryžiukit» šaukę,
Ar jie būt kalę man vinis?--

Ir veidas pilnas sopulio
Tyru dangum giedrėjo.
Pro liepas ir pro topolius
Čia vakaras atėjo.

Tenai prie kelio vieškelio,
Iš medžio kopyltėlės
Nužengęs, rymo kryžkelėj
Nykus Rūpintojėlis.

Ir eina taip per kaimus,
Per skurdą ir per aimanas --
Ir moko Dievo baimės,
Ir jų žemę laimina.

Ramina juos ir guodžia juos,
Ir pažada jiems daug ką.
Nuo žodžių jo anodijom
Plačiai pakvimpa laukas...

(pabaiga iš 2 pusl.)

Kadangi Lietuvą pripažino Jungtinės Valstybės nepriklausoma valstybe 1622, ir draugiški santykiai tarp šių kraštų buvo pastoviai išlaikomi;

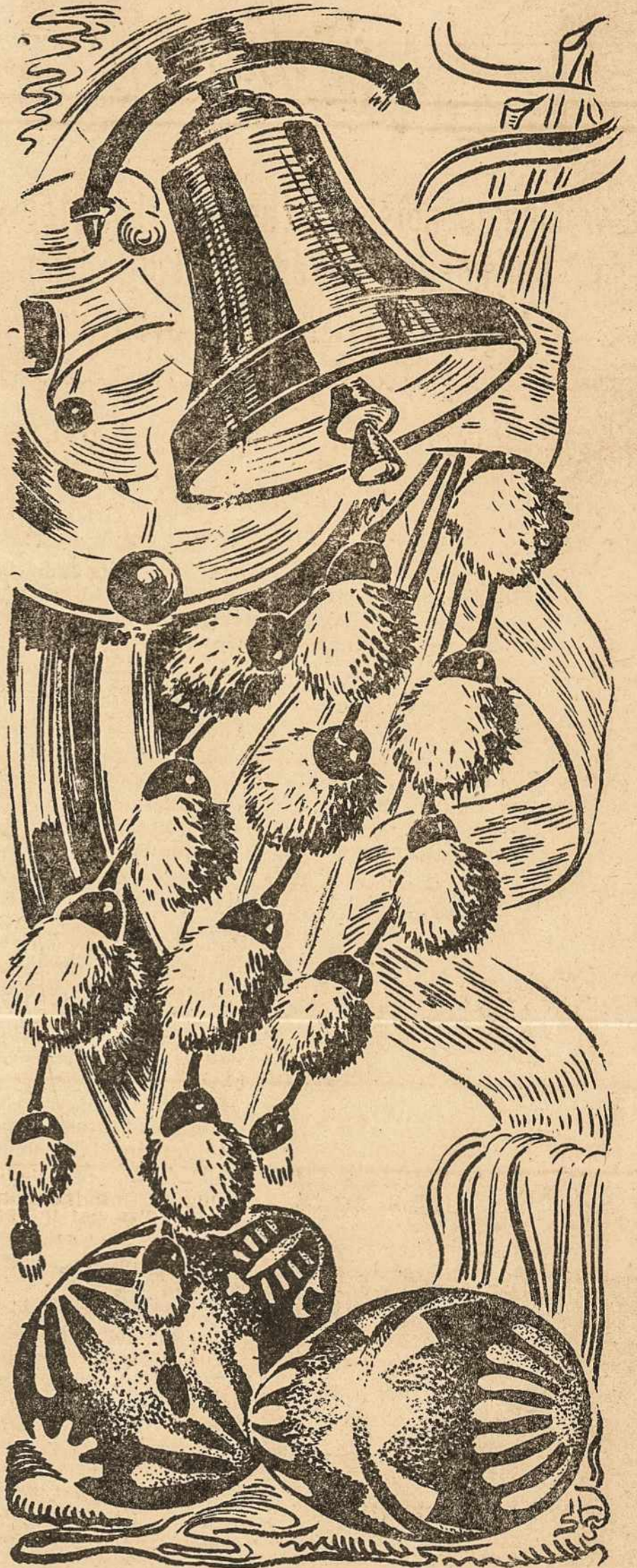
Kadangi per 22 nepriklausomybės metus Lietuvos respublika staigiai atsigavo nuo karo ir sveimos okupacijos su naikinimo, darė pažangą visoje valstybinio, socialinio ir kultūrinio gyvenimo srityse, išlaikė demokratines institucijas sunkiu metu, kada kaimyninėse nacinėse Vokietijoje ir sovietinėje Rusijoje buvo išgalvota tironai, ir Lietuvos respublika ištikimai vykdė sutartis ir tarptautinius įsipareigojimus kaip lojalus Tautų Sąjungos narys,

Kadangi Lietuva buvo viena iš pirmųjų nacinės ir sovietinės konspiracijos prieš taiką ir žmoniškumą aukų — Ribbentropo Molotovo paktas

1939 rugpiučio ir rugsėjo mėn. Lietuva buvo Sovietų Sąjungos raudonosios armijos okupuota po ultimatumo tuo pačiu metu, kai Prancūzija pateko po nacių jungu, ir Lietuvą Sovietų Sąjunga aneksavo 1940, ir

Kadangi Jungtinių Valstybių vyriausybė išskilmingai pasmerkė sovietinę agresiją prieš Lietuvą, Latviją ir Estiją paskelbdama pareiškimą 1940 liepos 2, atsisakė pripažinti Sovietų Sąjungos įvykdytą Lietuvos pasiuntinybę ir konsulatai šiame krašte laisvai veikia, o tuo metu pačioje Lietuvoje stipriai laikosi pasyvi rezistencija prieš svetimą valdžią ir ideologiją.

Del to teesie nutarta, kad Atstovų Rūmai yra minties, jog Jungtinės Valstybės niekad nesutiktų neteisrybių įamžinti teiktų moralinę paramą lietuvių tautai atstatyti laisvę, žmogaus teises ir politinę nepriklausomybę.

Su ašaromis akyse atsiklaupia Gailienė prie lango, žiūri nutolstantį sūnų ir karštai varsto rožančius karolius prašydama, kad Dievas suteiktų jai nors prieš mirtį ramybės valandėlę.

— Kur eini, Pranai?
— Pasivaikščioti.
— Eimam pas mane...
— Šiandien nenoriu. Motina žlembia, rūgsta per dienas. Niekur neturiu ramybės.
— Tai sakau, kad einame.
— Neisiu.
— Ot vyras!
— Sudiev!

Pranas supyko už tokį pažeminimą. — Hm, — galvoja, — kaip aš eisiu į bažnyčią, kad draugai mato. Visi pirštais ims rodyti.

Ir jis ėjo aplink, siauru taku, kaip baily, kuriam ir krintantis lapas atrodo griūvančiu dangum.

Varpai tuo tarpu suskambdėjo nuostabiū džiaugsmingu gaudesiu, priversdami kiekvieną praėivį pažvelgti į gotikos bokšto kryžių, į amžinybę.

Gailis pakelia akis aukštyn — Baltų karvelių pulkas plisnoja, sukasi ratu apie raudoną bokštą, tarytum pritardami nerimstaantiems varpams Pavasariškas debesėlis, iškažkur atsiradęs, nuskrenda pro kryžiaus viršūnę.

Apsisivalgęs, ar niekas nemato, Pranas greitais žingsniais peržengia šventorių. Pradaro sunkias bažnyčios duris ir įeina, lyg nematomos šmėklos įguitas. Prisiglaudžia nuo šaly prie kolonos. Atratusio mis nuo bažnyčios rimties akimis dairosi, lyg uždrauston vieton patekęs.

— Kad tik mane draugai nepastebėtų. Ką jie pasakytų? Ką?...

Širdy gi balsas šaukia: «Baily, baily! Ar jie padarys tave laimingu? Ar jie duos tavo sielai bent kiek ramybės?»

Pastebėjęs motiną prie kitos kolonos, dar daugiau prisispaudžia prie sienos.

— Niekas iš pažįstamų manęs neturi matyti. Niekas. Nei motina!

(B. D.)

Kataliku Bažnyčia okupuotoje Lietuvoje.

JONAS AISTIS.

(tąsa)

Iš to, kas čia parašyta, yra aišku tik tatau, kad tie dalykai pardavinėjami atlaiduose bet pačių dalykų smulkiu neapibūdina: nepasako nei kokios gamybos tos minimos maldaknygės, ar tai dar nepriklausomybės laikų ar dabar atspausdos (kuo labai tektų abejoti), nepasakyta net tikslesnės kainos; apie žvakes yra pasakyta, kad jos eančios vaškinės, bet kodėl jos galėtų būti «įtartinės kilmės», taip ir nepasakyta.

Dažnai minimos davatkos, bet bažnyčios tarnai beveik neminimi. Sunku pasakyti, ar jie yra savanoriai, ar jie parapijos išlaikomi, bet tosi os institucijos žymių tarybinė je spaudoje vis dėlto teko užtikti: «Sausio vidury su švėstu vandeniu ir krapyla pas Bartkevičius (Linkuvos r., Vaškų apylinkės tarybos pirmininkas ir Vaškų ap. bu

tų valdytoja, vyras ir pati abu komunistai) klebonas su vargonininku ir zakristijonu atsilankė» (Tiesa, 1953 IV. 18). Tai bene bus vienintelis pavyzdys, kur žemesnysis bažnyčios personalas yra paminėtas.

Dar rečiau yra minimi bažnytiniai pastatai. «Ilgai stovėjo Miroslovo miestely niūrus pastatas, kurį ilgus metus buvo užėmę dvasininkai (senųjų tėvų Marijonų vienuolynas, nepriklausomybės laikais naudotas klebonijai, J.A.). 1952 metais šis pastatas buvo atremontuotas ir atidaryta ligoninė... Taip iš tamsaus, niūraus namo tapo džiaugsmo namas, kuris teikia sveikatą ir kultūringas gydymosi sąlygas». Nemanome, kad tai būtų vienintelis pavyzdys, kur bažnyčiai priklausęs pastatas būtų panaudotas kitiems tikslams. Atrodo, kad iš to tarybiniai organai nenori daryti didelės reklamos, nes vargu

ar tatau yra populiari platesnė gyventojų masėse.

Siemet porą kartų buvo paminėta pora Vilniaus bažnyčių. Bet jos buvo paminėtos ne kaip bažnyčios, o kaip architektūros kultūriniai paminklai. Būdinga dar ir tai, kad jomis kartais susirūpina net G. Karpaciū, kuris «Tiesos» redakcijai rašo:

«Pavyzdžiui, Vilniuje restauruotas Gedimino pilies bokštas, iš pagrindų atnaujinta vieno seniausio šalyje Universiteto Kolonų salė, restauruoti grafo Tiškevičiaus rūmai, reprezentaciniai rūmai (dabar karininkų namai), Mikolo bažnyčia... Tačiau nežiūrint viso atlikto darbo, padėtis visuomenėje, restauruojant architektūrinius paminklus, dar toli gražu nėra patenkinaama. Yra puikių architektūrinio meno pavyzdžių, kurie ne tik neresultuojami, bet dargi neapsaugojami nuo gedimo. Vienas iš tokių yra Vilniaus katedros pastatas. Čia nesutvarkytas stogas ir vandens nutekamieji vamzdžiai, o taip pat kolonų papėdės» (Tiesa, 1955-III-18).

Iš kito laiško redakcijai su žinome, Vilniaus katedra už

daryta. Laišką redakcijai rašo Maskvos Valstybinio Lomonosovo vardo universiteto aspirantas V. Mažiulis:

«Vilniaus meno ir istorijos paminklus netarpiškai globoja Lietuvos TSR Architektūros reikalų valdyba. Tačiau Vilniaus gyventojams ir gaušiams jo svečiams gali sudaryti įspūdis, kad minėta valdyba šiuos paminklus globoja pačiai sau, neleisdama planuoti masėms šių puikių paminklų — muzėjų apžiūrėti. Ir taip tarybiniam lankytojui, ekskursantui yra uždaros tokių nuostabių meno ir istorijos paminklų — muzėjų durys, kaip Stanislovo Katedra (visasąjunginės reikšmės architektūros paminklas) ir eilė kitų» (Tiesa, 1955-VII-9).

Bet tai vis reti, atsitiktiniai pavyzdžiai, kaip to korespondento ironiškas bažnytėlės paminėjimas ryšium su kolūkio (Vabalinko rajone) klubo atidarymu: «Buvo sekmadienis Antašavos bažnytėlėje skambino sumai... Ant kolūkio klubo sienos kalbėjo skelbimas apie klubo atidarymą: bus paskaita apie dangaus kūnų kilmę, o po jos — kolūkio saviveikos koncertas»

(Tiesa, 1954-XII-7).

Tai bene bus būdingiausias kaimo korespondentų, rašytojų, propagandistų ir kitų jiems panašių motyvas. Bažnyčia tamsybės, išnaudojimo, prietarų, alkoholizmo, šeimos palaidumo ir kitų ydų bei nedoro ribių šaltinis. Jai priešpasta toma klubas — skaitykla, iškurio visa šviesa, visas kultūringas ir pasiturintis gyvenimas, kaip iš gausybės rago byra ant susipratusių pakaušių...

NAUJI KOVOTOJAI PRIES BAŽNYČIA

Būdinga, kad tas tarybines pamazgas ant Katalikų Bažnyčios pila nauji naujo gyvenimo žmonės, kurių, palikdami Lietuvą, nepalikome. Visi tie požeros, širviai, kiauleikiai, miniotos, avyžiai, jau komjau nimos eilėse išaugo. Sunku pasakyti, kiek jie yra nuoširdūs, bet atrodo, kad jiems tas «praetities liekanų» terliojimas patinka.

(B. D.)

Sveikiname mūsų mažuosius skaitytojus su šv. Velykomis, linkėdami daug džiaugsmo Kristaus Prisikėlimo Sventėje!

Berniukas su angelo sparnais

ALFA SUŠINSKAS

Pasaka nepasaka

Atsimenu, buvau dar mažas berniukas ir lankiau pradžios mokyklą. Buvo gavėnia. Mes visi pasninkavome kad gražiau sulauktume Velykų, Kristaus Prisikėlimo šventės. Vakaraus visa mūsų šeima suklaupdavome ir sugiedodavome kurią nors gražią giesmę, dažniausiai «Kursai kentėjai už mus kal tus...»

jei tėveliai nepaduodavo. O kaip gražiai rytais ir vakarais jis meldavosi prie savo lovelės atsiklaupęs! Ir Petriukui, savo draugui, jis buvo geras, nors tas nekartą jį ižeisdavo.

Atsitiko, kad abu berniukai sunkiai susirgo. Pasirgę abu ir mirė. Verkė liūdėjo tėvai savo sūnelių netekę, gailėjo si ir kaimynai.

Vaikeliams nupirko kars telius. Rengėsi laidoti. Bet štai įvyko negirdėtas, nere gėtas dalykas: kai mirusį Juozuką tėvai į karstelį dė jo, berniukas netilpo: ant jo nugarėlės išaugę angelo sparnai.

— Tai už jo gerumą Die vulis taip jį papuošė, - kal bėjo žmonės.

Turėjo guldyti į karstą ir Petriuką. Bet, o Jurgutė liau, ką čia dabar žmoneli ai pamatę. Ir Petriukas ne tilpo į karstą: tik jam ne angelo sparnai, o velnio ra gai buvo išdygę kaktoj. Ir tokie dideli, ilgi, kaip ge ro ožio.

— Tai už jo blogumą ir piktumą, - šnabždėjo paty lomis nusigandę kaimynai.

Mamytei baigus pasakoti, Kaziukas, truputį nusimi nęs, nes ir jis jautėsi nek artą blogai pasielgęs, pa klausė:

— Sakyk, ar ir man gali išdygti rageliai?

— Aišku, kad gali, - atsilie pė mamytė ir aiškino toliau.

— Jei nebūsi geras, tai tau iš dygs ragai per pačias Vely kas. Žmonės eis į bažnyčią, giedos Aleliuja, vaikučiai neš Velykinį Avinėlį, o tu būsi su rageliais, jei nepasidarysi geresnis, negu buvai

— Taip, taip, - pridėjo ir tėvelis, - blogi vaikai ir nemirę tampa velniukais su ra geliais; ir visus jie bado: ir draugus, ir mokytojus, ir net savo tėvus.

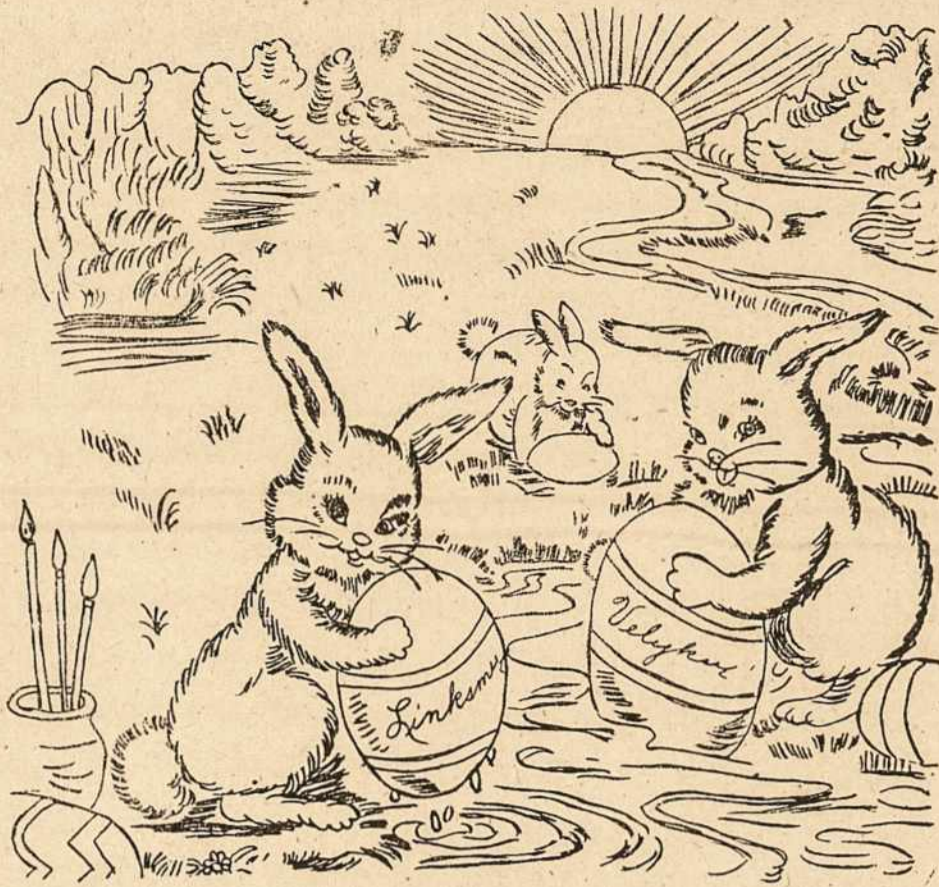
Aš mačiau, kaip jaunesny sis broliukas nusisuko ir ne žymiai perbraukė ranka per kaktą, patikrindamas, ar nėra ra ragelių. Kažkas spaudė kaktą ir man. Išgelbėjo ma ne tėvelis, pasakęs:

— Mūsų visi vaikai dar be ragelių. Aš manau, mama, kad jie netaps kipšiuokais nei lig Velykų, nei po jų.

— Žinoma, kad ne! - prita rėm visi kartu. Ir man kak telės niekas nebespaudė.

Kunigėlio Vardinės

Lietuviškos mokyklos moki niai ir jaunesnieji ateitininkai šiomet šventė Juozapines ko vo 25. Išėjo pagal priežodį - «geriau vėlai negu niekad». Jau antrą valandą prasidėjo

Balė Voveraitė

Velykos.

Jau Velykos, jau Velykos
Su margučiais medauninkais;
Čiulba paukščiai, žydi gėlės -
Šiandien Kristus prisikėlęs!

Štai žaliuoja žemė, pievos -
Gyvas vėl mieliausias Dievas!
Kristus myli vaikučius,
Zuikis neša margučius.

Su saldainiais ir ragaišiais
Tempia zuikis pilną maišą
Ko dailiausių velykaičių,
Ieškodams tokių mergaičių:

Kur rankytės dailiai švarios
Ir širdelės tiesios, geros,
Kur kas rytas «Tėve mūsų»
Ir pagelbsti mamai trūsą ..

Tai knygučių, paveikslėlių
O mažoms - po margą lėlę...
— Ačiū Dievui ir zuikučiui -
Ridi ridi margučiai!

judėjimas Šv. Juozapo Moky klos kieme. Mokytojos ir tė vų komiteto atstovės tvarkė stalus, o vaikai, nors ir varinėjami, vis kišo nosį prie langų.

3 valandą su plojimais suti kome Dėdę Juozą, Jis šypso

si, kaip visuomet kol mes jį neužpykdome. Be to šventėje dalyvavo kun. kleb. Raga žin-kas, Tėv. Bružikas, Sese lė M. Julija, M. Doloris, mo kytojos ir tėvų komitetas. Po sveikinimų ir dovanų įteiki mo mokiniai išpildė progra

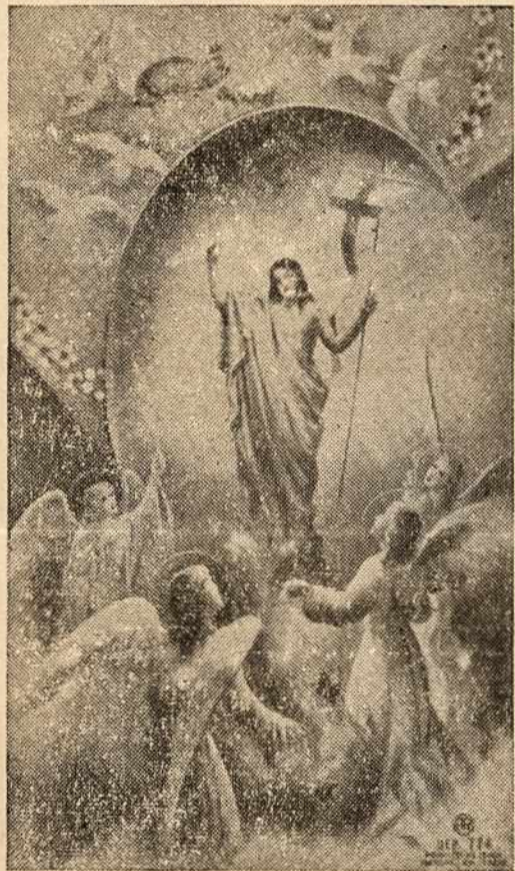

mėlę. Beveik visi pirmą kar tą mes matėme kankles, joms grojo p. Kindurienė keli ber niukai ir mergaitės kartu dai uavo. Mokytojos mums aiški no, kad jos atvežtos iš Lietu vos, kad savo maloniu balsu primintų Brazilijos lietuviams paliktą tėvynę. Beto progra moje dar buvo kalvelis ir ei lėraščiai. Pabaigai pasirodė dialogas apie «gerą filinę», kuri įtikinėjo savo mamytę, kas «aula lituana» jai trapa liuoja kitas pamokas. Mūsų mamytės žinoma tokiems ar gumentams netiki.

Kalbėjo kunigėlis ir skati no būti klusnesniais savo tė veliams ir mokytojams. Kai paklausė ar ateityje būsit ge resni, vienį atsakė «taip», ki ti, gal nesupratę «ne». Kažin kurie mažiau pamelavo?

Buvome visi sočiai ir skan niai privašinti. Kadangi bu vo gavėnia, tai nežaidėm ir nedainavom tik truputį patriu kšmavom. Dar traukėm pa vsėksliukų loteriją. Šv. Juo zapo paveikslėliukas nešė lai mę. Padėkoję seselėms ir mokytojoms už talką, baigė me šią šventę. Taip nelauk tai greit prabėgo pora valan dų. Nežinia kam buvo smagi au kunigėliui ar mums. Mums labai patiko, o kunigėlis visa da džiaugiasi, kad mums bū na smagu.

Giedrė

— Artinasi Velykos, ir jūs vaikučiai, turite pasidaryti geresni, negu buvot, - pasa kė kartą mamytė.

— Dievui nepatinka blogi žmonės, - priminė tėvelis.

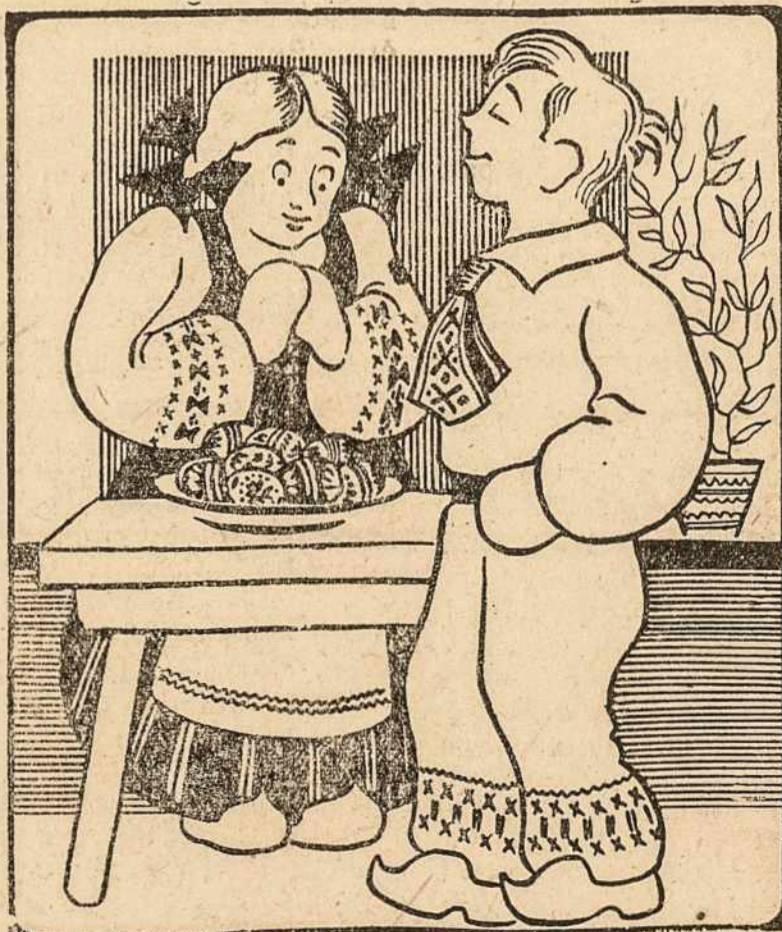
— Bet ką Dievulis daro su blogais vaikais, kurie neklau so, vagia saldinius, juokiasi iš kitų ir kitiems bloga daro - paklausė sesutė Regina.

— Tokius Dievulis baudžia ir į velniukus paverčia, jiems mirus, - paaiškino mamytė. - Na, o kad geriau suprastumėt, - kalbėjo ji toliau, - aš papasakosiu apie du berniukus, kurių vienas buvo geras, o kitas blogas. Pamatysit, kas su jais atsitiko.

Taiigi, augo du berniukai: Petriukas ir Juozukas. Jie abu mokėsi toj pačioj mokyk loj ir gyveno kaimynystėj.

Petriukas buvo tikras kip šiukas: išdykavo, melavo, ėmė svetimus daiktus, mėgo iš vi su juoktis, ypač pajuokdavo jis Juozuką, o ne kartą jį ir primušdavo, sniego, žemių už apykaklės prikimsdavo. Petriu ku skundėsi mokytojai ir kai mynai. Geruoju ir piktuoju jį prašydavo tėveliai, kad jis pasitaisytų, kad būtų geras. Bet nieko nepadėjo: jis neklausė, ir gana.

Visai kitoks buvo Juozukas. Jis nieko neimdavo nesiklau sęs: visokie saldumynai dėl jo galėjo metus išstovėti spin doje - nė pirštu nepaliesdavo

Mūs vaikučiai sužavėti
Žiūri jie, kaip užkerėti
Kas margučių per dailumas,
Papuošimų įvairumas.

ÊTA CAFEZINHO BOM!

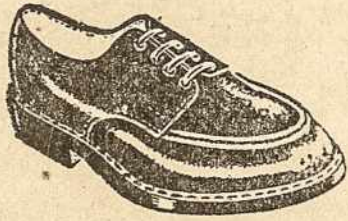
CAFE Caboclo

COMPANHIA UNIAO DOS REFINADORES

O TAI SKANI KAVA

Industria e Comercio de Calçados

Matelton's Ltda.

SPECIALYBÊ BATŪ: vyrams, moterims, panelêms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 626 -- São Paulo

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 2773 — 4 AND. — SALA 2
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studija "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė papildiniams tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimai aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami pakvietimai į namus — Senų portretu reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

Nori būti žemės savininku?

Mato Grosso estadas tai duoda geriausios progos. Čia lengvai gali įsigyti daržus arba ūkius. Įsigyk šiandien, nes rytoj žemės vertė jau bus daug didesnė. Prašymus žemei įsigyti reikia rašyti estado valdžiai. Šitai Tamsta! siūlo

Imobiliaria Alto do Guaporé Ltda.

Cuiabá, Mato Grosso - Centralinė raštinė: Cx. Postal 98
Painformuojame ir per laiškus.

ALBERTAS PAVILAVIČIUS

teisinis patarėjas prie advokato
RUY DE MELO PEREIRA

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.
Raštinė: Rua Senador Feijo, 176 5-and. sala 520
Rezidencija: Rua Itaqueri, 431 São Paulo

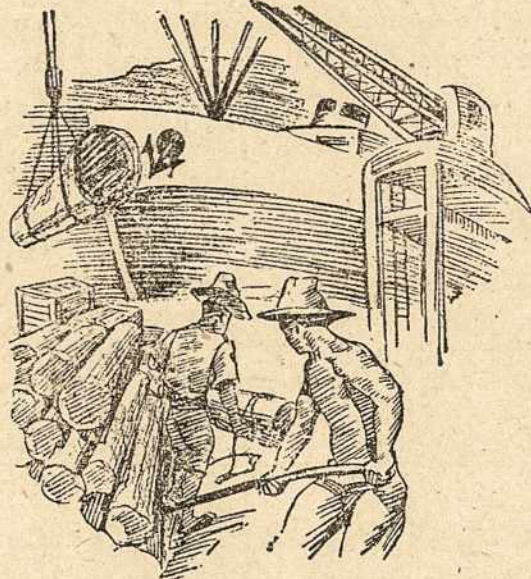
Pirkimas pirkimui nelygus.

Reikia žinoti kur pirkti.

Jeigu reikia statybai medžiagos, indų ir kitų reikmenų prieinamomis kainomis, tai kreipkis į sandėlį.

LAPIENIS & JAKUTIS LTDA.

Av. Sapopemba 18-A — Vila Celeste

Madeiras do Brasil

PRANAS & CIA. LTDA.

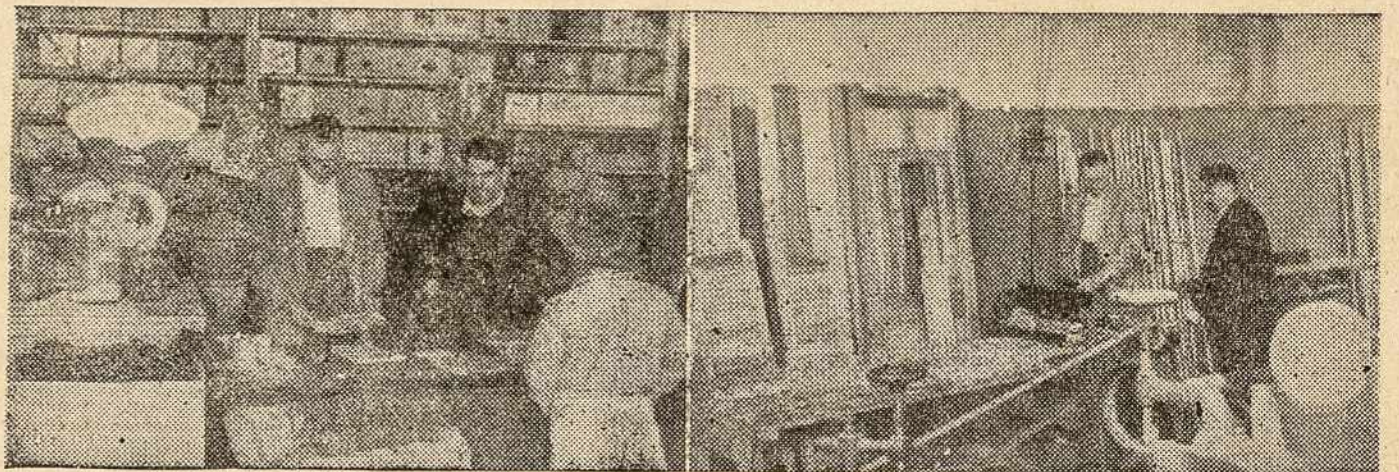
Importação — Exportação

Raštinė: Rua do México, 90 - 9.0 - sala 904

Rio de Janeiro - Fone: 32-9294

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Cervejaria Columbia S. A.

Šalčio ir karščio metu sveikliausia yra gerti alus MOSSORO, uodas bei lanus.

Arba alus COLUMBIA: Pilsen extra, Strassburg, buteliais ir pusbuteliais. Mėgstantiems: Guaraná, Gazozza Columbia ir Agua Tonica.

Centralinė Raštinė ir sandėlys:

Compinas: Rua Andrade Neves, 103
Fone: 3-935 e 3-936

Skyriai: S. Paulo -- Al. Dino Bueno, 702 — Fone: 51-4485

Santos - Rua General Camara, 292 Fone: 25 636

J. Kaupaitei, Vyg. Navickui M. Janavičiūtei, Alg. Navickui, St. Maželiui, A. Antanai tytei, Ad. Bučinskui, Ant Lazdanskui, E. Skurkevičiui, Olg Krutulytei, K. Navickienei, J. Klišiui, R. Juračiui, R. Dovydaičiui, J. Botrikevici, St. Kar pavičiui, J. Seliokui, St. Rau lušaičiui, A. Savickui, Olg. Budreikaitei, Blujui, Ed. Jakš tui, Kl. Šukiai, J. Pangoniui.

Ar gali radijo aparata Lietuvoje išgyti?

Lietuvos gyventojai radijo aparatus gali pirkti laisvai. Sunkiau su bateriniais aparatais. Jų buvo gana daug atgabenta 1949-51. Šiuo metu vėl jų yra mažiau. Tačiau apskritai kas 2-6 kolchozininkas turi aparatą. Aparatas kaštuoja 500-700 rublių.

— Turintieji radijo aparatus, kuriais galima girdėti už sienos stotis, bent iki 90% jų klausosi. Ir tai ne vienas, o visa šeima, geras pažįstamas Pirmoj eilėj klausosi įvairūs

sią Sakramentą. Ir vienuoliktą valandą prašomi susirinkti visi bendrai adoracijai.

Balandžio 9 dieną 7 val 30 min. vakaro renkasi dainavimo repeticijai į gimnazijos salę.

— Lietuvi Atlik Savo Pareigą, Duok Auką klebonijos Statybai, lietuviai kunigai, kiek sąlygos leidžia, stengiasi dvasiniuose reikaluose aptarnauti visus lietuvius, todėl tikisi, kad visi lietuviai prisidės prie parapijos namų įsigijimo.

— Išgyk pakvietimą į klebonijos kertinio akmens šventinio iškilmes, tuo paremsi statybą.

Mūsų Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ TVARKA

Didįjį Ketvirtadienį šv. mišios 7:30 val. vakaro. Didįjį Penktadienį kryžiaus adoracija 5 val. Didįjį šeštadienį ugnes, vandens šventinimas. šv. mišios 8 val. vakaro. Vėlykų rytmetį Prisikėlimo procesija 6 val.

LIETUVIŠKAS RADIO

Dar daug lietuvių nežino, kad jau veikia lietuviškas radio kiekvieną sekmadienį lygiai 14 val arba 2 val. popiet. Stotis jau tobulai perduoda radio programas. Praėjusiam sekmadienį buvo tikras malonumas klausytis lietuviškos programos. Klausykitės iš Stoties Nove de Julho 540 kls. ilgomis bangomis ir 25 metrai trumpomis.

Liet. Radio Komisija

RADIO STOTIS ATSIPRAŠO

Pats radio «9 de Julho» stoties direktorius mielai sutiko duoti vieną lietuvišką pusvalandį dovanai vietoj nepasisekusio kovo 18 d. ir atsiprašo už visus radio stoties padarytus nesklaidumus ir trukdymus.

— Dėl lietuviško radio visais klausimais kreipkitės šiuo adresu: Kun. Jonas Bružikas S. J. Igreja São Gonçalo, Praça João Mendes Tel. 36-2628 rytais iki 9 val.

Į LIETUVIŲ VISUOMENĖ

Lietuviai, šiandien kada mes esame atskirti geležine uždanga nuo Tėvynės ir savo brolių, parodykim laisvam pasauliui, kad mes kovą už pavergtos Lietuvos išlaisvinimą ir lietuviškos išlaikymą nenutraukėme ir nenutrauksime, kol savo tikslo nepasieksime. Viena tokių priemonių yra lietuviškas radio pusvalandis. Pasistenkime jį išlaikyti, kad bent vieną kartą per savaitę (sekmadieniais 14 val.) radio bangomis galėtume klausytis lietuviško žodžio, dainos sužinoti kas naujo pavergtoje Tėvynėje ir laisvojo pasaulio lietuvių gyvenime.

Kviečiame visus Brazilijos lietuvius prisidėti prie šio lietuviško radijo pusvalandžio išlaikymo mėnesinėmis ar vienkartinėmis aukomis.

Lietuvių pusvalandžio per Radio Nove de Julho

Finansų Komisija.

Pinigus siųsti adresu: Pedro Šimonis caixa postal 4118 São Paulo.

— Kun. Jonas Kardauskas su savo seserimi, gyvenę apie šešerius metus Čilėje, kovo m. 28 d. atvyko į São Paulo. Apsistojo Vila Zelinoje.

Pirmą kartą Rio de Janeiro ir S. Pauly lankėsi praėjusiais metais Eucharistinio Kongreso metu.

ATEITININKAMS

Vėlykų rytą visi ateitininkai, kurie nedalyvauja chore renkasi su tautiniais rūbais 5 val. prie šv. Juzepo mokyklos dalyvauti procesijoje.

Penktadienį valandą, kurią užsirašė, adorojuoja švenčiausią

Visi kuo skaitlingiausiai į naujos klebonijos pamatu prakasimo sventę

Per Atvelyki (IV-8) rengiama naujos klebonijos Kertinio Akmens šventinio sventė

2 val. p. p. šventinio iškilmes šventoriuje, po iškilmių programa Vila Zelinos gimnazijos salėje.

Svečiai turės malonios progos pamatyti naują moksleivių ateitininkų pastatymą J. Geniušio «PAPARČIO ŽIEDĄ». Į vaidinimą bus įjungta gyvas ir gražus p. Guigos parengtas tautinis šokis «Ožiukai» ir p. Valeikienės «Rūgučiai».

Brazilšką programos dalį išpildys Marijos Sodalicija, Kongregada ir Gremio São Miguel. Po to bus šokiai ir veikis bufetas. Visos parengtos pajamos skiriamos klebonijos statybos fondui. Maloniai kviečiame visus kuo skaitlingiausiai dalyvauti ir paremti statybą.

Organizatorių vardu

kun. J. Šeškevičius

Dantu Klínika

Dr. JOAQUIM PACIFICO JUNIOR
Dontu chirurgas

Dentadurų ir judamų aparatų specialistas.

Priėmimo valandos kasdien: nuo 8 ligi 11 val.,
ir nuo 17 ligi 21 val.

Konsultorija yra Vila Zelinoje, Avenida Zelina, 752

ESCRITORIO «VILA ZELINA»

IRMĀOS BAUZIS

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de Fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contrat. na Junta Comercial	Balanços
Dis'rat. na Junta Comercial	Alvarás diversos
Eseritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Eseritas Comerciais	Seguros de acidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

komunistu pareigūnai... o iš užsienio siunčiamos informacijos Lietuvoje girdimos beveik visais radijo aparatais Mažos 3 lempų «Moskvič» priima 251 m. bangos ilgiu siunčiamą programą.

Klausosi lietuviai daugiausia Amerikos Balso. Girdimas ir Madrido radijas, ir Vatikanas, nors šio klausomasi pas kitiems laiku kiek mažiau. Klausomasi iš užsienių ir kitom kalbom. Bent estai daug klausosi šalia Amerikos Balso dar transliacijų iš Švedijos. Suomijos ar Londono BBC. Pasiklausoma ir Lietuvoje ru su kalba pranešimų iš BBC. Paskui palygina tuos pranešimus su sovietiniais pranešimais ir jau turi apytikrį vaizdą.

Lietuvoje žmonės yra girdėję apie Vliką, Vykdomąją Tarybą, Altą, Balfą ir kitokią lietuvių veiklą. Yra girdėję

ir per ra...
lietuvius,
sprukti i...
žvejų. Ba...
— Už t...

syms bylos nesudaro. Bet kabintis gali kitais būdais. Sakysim, gali bausti už priešingos propagandos sklaidimą, jei apie girdėtos dalykus būtų patirta pasakojant kitiems. Dėl to ir klausomasi labai atsargiai. Paskutiniu laiku «mažesnieji» žmonės. žemesnieji valdininkai, tarnautojai, kolchozininkai mažiau kreipia dėmesį į tą atsargumą ir pa vojų. Ramina save juokais: jeigu sovietinės lėmos partraukia kapitalistinius melus, tai ar už tai gali būti kaltinamas sovietinis pilietis.

SIUVĖJAS
POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhagapi, 9 - V. Zelina
(prasideda iš Av. Zelina, 595)

Alio, Alio, Tautiečiai, Alio...

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, š/m. balandžio mėn. 7 d. Dr. Kudirkos v. mokykloje, rua Lituania, 67 (Mooca) ruošia įdomų.

VAKARA

Parque das Nações lietuvių meno mėgėjų būrelis su vaidins Petro Vaičiūno veiklą «TUŠČIOS», pašoks tautiškus šokius, p. J. Bortkevičienei vadovaujant ir p. V. Pukenytei grojant.

Po to, bendri šokiai iki 4 v. ryto. Šokiams gro puikus orkestras. Veiks geras lietuviškas bufetas.

Tad visi seni ir jauni į grynai lietuvišką vakarą. Tik pasirūpinkite, iš anksto pakvietimais, nes prie įėjimo nebus galima gauti. Pakvietimai yra visose S-gos lietuviškose mokyklose ir pas atskirus S-gos narius. Pasirūpinkite ir staliukais, nes jų skaičius yra apribuotas. Vakaro pradžia PUNKTUALIAI 20 val. (8 v. v.) pabaiga — 4 val. ryto.

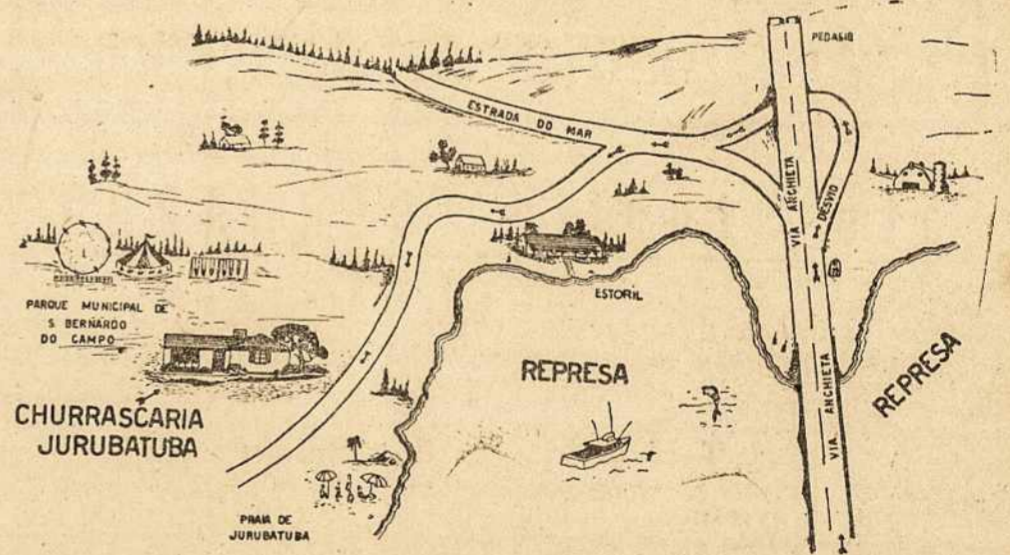
L. S. B. Valdyba.

Restoranas Jurubatuba

Savininkas VLADAS JASIULIONIS

Puikiai pagaminti valgiai, didelis pasirinkimas užkandžių ir visokių, vietinių ir užsienių gėrimų. Patogus kampelis praleisti šventes ir savaitgalius.

Bar Jurubatuba galima pasiekti iš S. Paulo važiuojant via Anchieta, ligi pirmojo, po kairės pusės ežerėlio, kur yra restorante Estoril, pervažiavus tiltą sukti po kairės, kaip matyti iš čia pridodamo plano. Patogi vieta ir piknikams

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.